

Deschisă-i fereastra sub vestă

Maria Podari

...se întreţes şi-n urzita lor scorbură, coboară pe cheiul Fântânii la Cucu, se lasă cuprinse în braţe - minunile lumii pe rând:
- încotro să apuc - să nu sece!
- ce bine că scriu, că pot scrie ce simt;
- văd gânduri oprite în loc - la taifas, însemnate cu cruce;
- aici a murit o minune de vis!...mai trec oameni la câmp, pământul i-l sapă de jur-împrejur, mai aduc câte o floare...că totul e bine, îmi spun!
- visul meu drag! - cum ai pierit!
- nu am murit - cobor Vana, cu panorama nopţilor albe şi cuprinderea blândă - la tine în somn;
- nu mă simţi?
- ba da! fereastra-i deschisă sub vestă;
- pe creanga din pomul ferestrei la drum, Luna zâmbeşte... când mâna întind şi toată suflarea, parcă ar fi de acord, bate din palme - acoperindu-ne glasul...
- mai sărut încă odată pereţii casei, cuşca la câine şi poarta şi plec... şi cu ce vârf şi îndesat - mila de la străini străluceşte...